

“Espiritualitat i sida”

TROBADA MENSUAL DE PREGÀRIA (Núm. 75)

10 d'octubre de 2002
de 20,30 a 21 hores.

Meditació Budista sobre la vida i la mort

La inevitabilitat de la mort.

Tots hem de morir.

El que et queda per viure decreix contínuament.

El temps que dediques en la teva vida a la pràctica espiritual és molt poc.

Tothom mort, sense distinció de sexe, religió, posició social, o qualsevol altre tipus de condicionament, però ens plantejem infinitat de projectes a llarg termini sense comptar amb la mort en els nostres plans. Aquest flux ininterromput et porta fins al final, i encara que no fem res, el temps segueix passant, mai s'atura.

En conseqüència, ja que la ment continua sola després de la mort, dedica tot el temps que puguis a comprendre-la i reflexiona sobre el temps que dediques en el transcurs del dia a la pràctica espiritual vertadera. Medita el fet que aquesta pràctica et portarà felicitat a tu i als demés. Reflexiona en tot això per a desenvolupar la determinació d'utilitzar la nostra vida atentament i sàvia.

La incertesa del moment de la mort.

L'esperança de vida dels humans és insegura.

Hi ha moltes causes de mort.

El cos humà és fràgil.

No podem assegurar que no anem a morir avui mateix, i la mort ens atraparia a la majoria per sorpresa. Tenim la tendència a creure que ja que hem sobreviscut fins ara, ho podrem fer per més temps.

Terratrèmols, guerres, atemptats i moltes altres adversitats; centenars de malalties, són causa de la mort de milers d'éssers humans cada dia. Encara que escapem a tot això, al cap i a la fi, la vellesa acabarà amb el nostre cos irremeiablement.

En uns moments, el nostre cos, pot canviar de fort i actiu a dèbil i totalment ple de dolor. Coses tan petites i insignificants, com virus i bacteries, poden afeblir-lo fins acabar amb ell. El temps li farà perdre la bellesa i la vitalitat per finalment morir.

Meditant en aquest argument podem desenvolupar la determinació de començar el nostre treball de transformació mental ara mateix, ja que el futur és del tot incert.

Solament el coneixement espiritual pot ajudar-te en el moment de la mort.

Les teves pertinences i els plaers no poden ajudar-te.

Els teus éssers estimats no et podran ajudar.

El teu mateix cos, no podrà ajudar-te.

La teva afecció per les teves possessions, serà un obstacle per a una mort tranquil·la, ja que res material et podrà ajudar en el teu llit de mort. No podràs emportar-te res quan deixis aquesta vida.

Aquells pels qui sentis afecte, no podran fer res quan la consciència se t'escapi, i aferrar-te a ells solament produirà esvalot dins la teva ment en aquests moments delicats. És molt positiu reconèixer aquests tipus d'afecció.

Hauràs de separar-te d'aquest cos, del que tant n'has tingut cura, contempla el sentit d'afecció i dependència que sents per a ell. La por i pesar per haver de deixar-lo, només et proporcionarà sofrença.

Meditant tot això, podem aprendre a viure sense aferrar-nos ni a persones ni a possessions materials.

Pregària de dedicació de mèrits

Dediquem qualsevol energia positiva o virtut que haguem acumulat en aquesta pràctica perquè hi hagi pau en el món.

Perquè es guareixin tots els qui estan malalts.

Perquè Sa Santedat El Dalai Lama, el Sant Pare Joan Pau II, i tots els mestres de totes les tradicions tinguin una llarga vida.

I sobre tot perquè tots els éssers, sense cap excepció, es vegin lliures del sofriment i arribin al suprem despertar, la il·luminació.

Flames d'amor

L'ofertament d'un llantió és...

- Un signe que ens fa més conscients del desig de comunicar-nos amb el nostre
- Pare-Déu.
- Un símbol de la llum (vida plena) que posseïm dins del nostre cor.
- Amb la flama del llantió oferim una senzilla però profunda lloança i la
- manifestació dels nostres desitjos i sentiments.
- Es mostra del nostre esperit en pregària.

Podeu, si us plau, posar un llantió damunt l'altar recordant aquells qui estimem i que ja no són entre nosaltres perquè han assolit la plenitud promesa. També pregant pels familiars i amics afectats i per totes les nostres intencions.

Parenostre

Basílica de Santa Maria del Pi
Barcelona, 10 d'octubre de 2002
-Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós-